

Arrest

**nr. 260 135 van 3 september 2021
in de zaak RvV X / IV**

In zake: 1. X
2. X
3. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. MICHOLT
Maria van Bourgondiëlaan 7 B
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X en X, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 8 april 2021 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 maart 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 mei 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 juni 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M. KIWAKANA, loco advocaat S. MICHOLT, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers dienen op 3 oktober 2019 een verzoek om internationale bescherming in. Zij worden gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 27 augustus 2020, 23 oktober 2020 en 1 december 2020.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 9 maart 2021 ten aanzien van elk van de verzoekers een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

De eerste bestreden beslissing genomen ten aanzien van eerste verzoeker luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten. U behaalde een licentiaat Voeding aan de Universidad Evangelica, waarna u verschillende jobs uitoefende vooral in de telecomsector. In februari 2011 startte u bij BKY International als accountmanager, een functie die u uitoefende tot augustus 2019. Uit uw relatie met K.E.B.S., heeft u één zoon D.A.B.P.. Hij woont met zijn moeder in de Verenigde Staten. In 2007 huwde u met uw huidige echtgenote S.R.T. (...), zij werkte als hoofd van de dienst Communicatie bij het Centro Nacional de Registro (CNR). Samen hebben jullie één dochter, G.S.B.R. (...). Sinds 2012 woonden jullie in Residentie Quintas de Gratamira in San Juan Opico. Uw schoonmoeder, J.D.T.A. (...), trok na de geboorte van Gabriela bij jullie in om voor haar te zorgen.

Op 22 april 2019 werd u op de telefoon van uw werk opgebeld door iemand die van u een economische samenwerking vroeg. Hij haalde hierbij aan dat uw echtgenote werkt bij het CNR en dat u moest doen wat zij vroegen als u niet wilde dat er haar iets overkwam. Ze zouden u opnieuw opbellen om meer info te geven. Vanaf dat moment liet u uw telefoons omleiden via de secretaresse zodat zij kon vragen wie er belde en waarom.

U vertelde uw echtgenote over het telefoontje en zij vermoedde dat een collega van haar, W.S., er iets mee te maken had. Uw echtgenote en haar collega's hadden immers reeds geruime tijd problemen met hem omwille van ongepast gedrag op het werk en dienden eerder in 2019 een klacht tegen hem in bij de directie. Op 25 april 2019 nam uw echtgenote ontslag op het CNR en op 13 mei 2019 werkte zij er haar laatste dag. Op 15 mei 2019 startte ze met haar nieuwe job in het eetcafé van een vriend, R.V..

Op 8 augustus 2019 ging u met uw bestelwagen op klantenbezoek in een winkelcentrum in Apopa. Toen u de winkel verliet werd u aangesproken door drie mannen. Eén van hen sprak u aan met Don Julio en zei dat hij van de bende MS van de zone was. Hij zei dat hij al eerder contact met u had opgenomen om economische samenwerking te vragen en dat hij nu 5000 dollar wilde. U antwoordde dat u dat niet had en hij gaf u vervolgens twee dagen de tijd om het geld te verzamelen waarop u het naar diezelfde locatie moest brengen. Hij zei dat hij wist waar uw vrouw werkte, waar uw dochter naar school ging en dat uw schoonmoeder alleen in het huis verbleef en het niet moeilijk was om haar daar weg te halen. Ze zouden jullie allemaal doden als jullie niet deden wat zij vroegen. U mocht geen klacht indienen want zij zouden dat te weten komen omdat zij interne contacten hebben.

Die avond overlegden uw echtgenote en u wat jullie zouden doen. De keuze was om ofwel klacht in te dienen, ofwel het land te verlaten. Op 9 augustus 2019 ging u naar de politie in San Salvador om klacht neer te leggen. Zij stuurden u naar de politie van Apopa, gezien het incident daar plaatsvond. De politie van Apopa was nogal onverschillig en wilde u geen bescherming bieden. Zij zouden uw klacht verder doorsturen naar het openbaar ministerie om de zaak verder op te volgen. Indien er een aanhouding zou gebeuren, zou u dan opgeroepen worden om die persoon te herkennen, waarna er een rechtszaak zou volgen. Uw echtgenote en u beslisten de avond voordien echter dat indien jullie geen bescherming zouden krijgen, jullie het land zouden verlaten. U diende geen klacht in, maar liet wel uw verklaring optekenen bij de politie.

U diende hierop uw ontslag in op uw werk en op 10 en 11 augustus verlieten jullie het huis niet. Op 12 augustus 2019 verhuisden jullie naar R.V. in San Salvador, wiens huis grensde aan het eetcafé waar uw echtgenote werkte. Op 10 september 2019 boekten jullie de vliegtuigstickets. Enkele dagen na uw ontslag kwam er een telefoontje binnen op uw werk, waarin naar u gevraagd werd. Toen de receptioniste vroeg wie er aan de lijn was, werd er ingehaakt.

Op 25 september 2019 reisden u, uw echtgenote, uw dochter en uw schoonmoeder vanuit El Salvador, via Spanje naar België waar jullie op 26 september 2019 landden. Op 3 oktober 2019 dienden jullie een verzoek om internationale bescherming in.

In maart 2020 belde een onbekende persoon naar uw voormalige werk, waar hij naar u vroeg. Wanneer de receptioniste vroeg wie er belde, werd er ingehaakt. In juli 2020 werd er een tweede keer gebeld, de receptioniste zei dat u er niet langer werkte. Er werd gevraagd sinds wanneer u er niet meer werkte, waarop de receptioniste wat details vroeg en de persoon inhaakte. Ook W.S. informeerde na jullie vertrek nog naar uw echtgenote bij één van haar collega's.

U vreest bij terugkeer dat jullie gedood zullen worden door de bende MS-13.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: Uw paspoort, uw identiteitskaart, uw rijbewijs, uw geboorteakte, het paspoort van uw echtgenote, de identiteitskaart van uw echtgenote, het rijbewijs van uw echtgenote, de geboorteakte van uw echtgenote, een attest van jullie gezinssamenstelling, het paspoort van uw dochter, een kopie van uw verklaring bij de politie van Apopa, uw ontslagbrief van BKY, de opzegbrief van uw echtgenote voor haar job bij de CNR, een klacht ingediend door uw echtgenote en collega's bij de CNR tegen W.S., documenten die het beroep van uw echtgenote aantonen, de verkoopdocumenten van uw wagen, twee prints van WhatsApp conversaties tussen uw echtgenote en een voormalige collega waarin zij vertelt dat W.S. naar uw echtgenote informeerde en twee krantenartikelen in verband met bendege geweld in El Salvador.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofd heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen niet kan worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient opgemerkt dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit, dan nog pogen deze bendes eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd (cf. COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf). Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de reden van de vervolging veelal niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig. Dit is bijvoorbeeld het geval in situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen.

Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend. Om tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en wanneer de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van nationaliteit, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken, moet worden geconcludeerd dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u in uw land van herkomst wegens uw ras, uw nationaliteit, uw politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep werd gevisieerd door een misdaadbende. Verder blijkt uit uw verklaringen dat u niet politiek actief bent, dat u nooit lid bent geweest van een bende en dat u nooit werd gearresteerd of veroordeeld in El Salvador (CGVS 19/23672 van 23 oktober 2020, vanaf nu CGVS 1 man, p. 10). Er moet bijgevolg worden geconcludeerd dat u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming geen elementen aanbracht die er op

zouden wijzen dat u omwille van een van de criteria van de Vluchtelingenconventie zou zijn vervolgd of bij terugkeer omwille van deze criteria zou worden vervolgd.

Doorheen uw verklaringen heeft u de door uw beweerde vluchtaanleiding niet aannemelijk kunnen maken. U verklaart namelijk dat de bende MS-13 dreigde u en uw familie te vermoorden indien jullie geen 5000 dollar aan hen betaalden, maar uw verklaringen betreffende deze bedreiging weten echter niet te overtuigen. Zo werd u op 22 april 2019 op de telefoon van uw werk opgebeld door een man die vroeg om een economische samenwerking (CGVS 1 man, p. 13). Deze man zei dat hij u nog zou contacteren om de zaken te coördineren (CGVS 1 man, p. 13). Hoewel zij op de hoogte waren van uw werk en dat van uw echtgenote, daar u op uw werk opgebeld werd en uw echtgenote haar werk vernoemd werd in het telefoongesprek, worden jullie de daaropvolgende maanden niet meer gecontacteerd in verband met deze economische samenwerking (CGVS 1 man, p. 14 en 18; CGVS 19/23672B van 23 oktober 2020, vanaf nu CGVS 1 vrouw, p. 9). Uw secretaresse nam gedurende deze periode uw telefoongesprekken aan, maar heeft niets verdachts gemeld (CGVS 1, p. 18). Jullie verklaren overigens dat jullie na dit telefoontje beslisten dat uw echtgenote haar ontslag zou indienen op haar werk, daar haar werk vernoemd werd in het telefoongesprek van 22 april 2019 (CGVS 1 man, p. 14; CGVS 1 vrouw, p. 5 en 9; CGVS 19/23672B van 1 december 2020, vanaf nu CGVS 2 vrouw, p. 7-8). Uit jullie verdere verklaringen blijkt echter dat uw echtgenote al sinds 2018 met het idee rond liep om in de zaak van haar vriend, R.V., te stappen en ook zijzelf verklaart dat zij de situatie met haar collega W.S. op dat moment beu was, waardoor ze haar ontslag indiende (CGVS 1 vrouw, p. 9; CGVS 2 vrouw, p. 18; CGVS 1 man, p. 8-9). Er kan dan ook niet afgeleid worden dat het ontslag van uw echtgenote het rechtstreekse gevolg was van het telefoontje dat u ontving. Bovendien is het erg onwaarschijnlijk dat het bendelid u éénmalig contacteert en vervolgens maandenlang niet meer van zich laat horen, hoewel hij over uw contactgegevens beschikte en ook wist waar uw echtgenote werkte.

Ook wat betreft het incident van 8 augustus 2019, toen u in Apopa bedreigd werd door de bende MS-13, weten uw verklaringen niet te overtuigen. U verklaart dat de bendeleden u aanspraken toen u op het punt stond om in uw wagen te stappen en verwezen naar hun eerdere vraag voor economische samenwerking (CGVS 1 man, p. 14). Uw verklaringen over de manier waarop u toen kon zien dat ze gewapend waren, zijn evenwel geenszins coherent. Tijdens uw vrij relaas op het CGVS verklaart u dat de man die u aansprak discreet het wapen toonde dat hij droeg. Tijdens het tweede onderhoud preciseert u dat één man zijn hand op zijn riem had geplaatst en zijn pistool toonde en dat een andere man ook zijn hand op zijn riem had geplaatst (CGVS 1 man, p. 14; CGVS 2 man, p. 7). Dit staat echter haaks op uw verklaring bij de politie van Apopa, waar u liet optekenen dat er drie mannen op een dreigende manier naar u kwamen met vuurwapens in de hand (document 6). Ook wat betreft het uitstel van twee dagen voor het betalen van de renta zijn uw verklaringen tegenstrijdig. Zo stelde u aanvankelijk bij de DVZ dat de bendeleden u twee dagen de tijd gaven om de 5000 dollar te verzamelen nadat u zei dat u het geld niet had (Vragenlijst CGVS man,, punt 3.5). Ook bij uw eerste gehoor op het CGVS verklaart u dat de bendeleden u twee dagen de tijd gaven om het geld alsnog bij elkaar te sprokkelen aangezien u aangaf niet over het geld te beschikken (CGVS 1 man, p. 14). Wanneer u tijdens het tweede gehoor op het CGVS echter gevraagd wordt om te herhalen wat er op 8 augustus 2019 gezegd werd, verklaart u dat u de bendeleden zei dat u het geld niet had en hen daarop twee dagen tijd vroeg om het geld te verzamelen (CGVS 2 man, p. 7). Er is een significant verschil tussen twee dagen respijt vragen aan de bendeleden of twee dagen respijt krijgen van hen.

Hoewel u verklaart dat de bendeleden op 8 augustus 2019 verwezen naar het telefoongesprek van 22 april 2019, is het allerm minst duidelijk hoe zij op de hoogte konden zijn van uw werkbezoek in Apopa op 8 augustus 2019. U verklaart hierbij dat u één keer per maand naar deze winkel in Apopa ging en dat ze u daardoor misschien konden lokaliseren (CGVS 2 man, p. 8). Als u er maandelijks op werkbezoek ging, is het vreemd dat zij u pas in augustus 2019 aanspraken, daar hun telefoontje reeds dateerde van april 2019. Verder verklaart u dat de bendeleden in Apopa mogelijk op de hoogte waren van uw werkbezoek in Apopa omdat de collega van uw echtgenote, W.S., banden had met bendeleden (CGVS 2 man, p. 8). Dit is echter een veronderstelling van u, die u op geen enkele manier hard weet te maken en dit verklaart evenmin hoe ze wisten dat u voor uw werk naar Apopa ging die dag.

Dat jullie daarna bovendien nog vier dagen in jullie huis bleven wonen ondanks de dreigementen door de MS-13, en na het indienen van de klacht bij de politie, hoewel de bende jullie dit uitdrukkelijk had verboden, en zelfs na het verstrijken van het ultimatum van twee dagen op 10 augustus 2019, getuigt allerm minst van een ernstige vrees in jullie hoofde (CGVS 1 man, p. 20; CGVS 2 man, p. 12). Uit jullie verklaringen blijkt namelijk dat de bendeleden op de hoogte waren van jullie woonplaats, daar zij wisten dat uw schoonmoeder haar dagen in jullie huis spendeerde (CGVS 1 man, p. 20). Nog opmerkelijk

hierbij is jullie verklaring betreffende het ophalen van het paspoort van uw schoonmoeder op 12 augustus 2019, nota bene de dag waarop jullie wegluchtten uit jullie woning om te gaan onderduiken bij jullie vriend R. (...) in de stad San Salvador. Jullie reden die dag met het hele gezin met uw wagen naar R. (...) en hielden onderweg nog halt aan het migratiecentrum in de buurt van jullie huis in Gratamira, om daar het paspoort van uw schoonmoeder aan te vragen (CGVS 19/23671, p. 9-10; CGVS 2 man, p. 13). Vervolgens wachtten jullie één uur à anderhalf uur in het migratiecentrum totdat het paspoort van uw schoonmoeder klaar was (CGVS 1 man, p. 11). Dit is enorm risicovol, daar u zich op dat moment nog steeds bevond in een buurt waar de bendeleden met wie jullie problemen hadden actief waren, de bende u gemakkelijk tot daar kon volgen daar zij op de hoogte waren van uw woonplaats en de wagen waar u zich mee verplaatste en jullie bovendien te laat waren met het betalen van de renta (CGVS 2 man, p. 8). Dit staat ook in schril contrast met de veiligheidsmaatregelen die jullie de dagen voordien troffen, door jullie thuis op te sluiten met gedoofde lichten (CGVS 2, p. 10). Dat jullie bovendien dit paspoort aanvraagden op een locatie in de omgeving van jullie huis, doet verder de wenkbrauwen fronsen over de mate waarin jullie op dat moment effectief gevaar liepen. Uit de beschikbare informatie blijkt namelijk dat een paspoort overal in El Salvador aangevraagd kan worden en dit dus niet noodzakelijk in een kantoor dicht bij huis moet gebeuren (zie administratief dossier). Dat jullie er toch voor kozen om het dichtstbijzijnde kantoor binnen te stappen en daar vervolgens één uur tot anderhalf uur te wachten, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u verklaarde vrees.

U stelt evenwel dat u in de loop van deze dagen oproepen ontving van een anoniem nummer (CGVS 2 man, p. 12). Er kan echter niet uitgemaakt worden of deze oproepen al dan niet afkomstig waren van de bende, daar u deze oproepen onbeantwoord liet (CGVS 2 man, p. 12).

Ook dat jullie er op 12 augustus 2019 specifiek voor kozen om bij R. (...) onder te duiken is moeilijk te begrijpen. De bendeleden lieten op 8 augustus 2019 immers vallen dat ze wisten waar uw echtgenote werkte, zonder hierbij haar specifieke werkplaats te benoemen (CGVS 1 man, p. 19-20; CGVS 2 man, p. 7). Op dat moment werkte uw echtgenote in het zaakje van R. (...) dat bovendien aan dezelfde patio grenst als zijn huis waar jullie onderdoken. Jullie verklaren beiden dat jullie niet weten of de bende toen verwees naar uw echtgenote 's job bij het CNR of haar nieuwe baan in het zaakje van R. (...) (CGVS 1 man, p. 19-20; CGVS 2 man, p. 7; CGVS 2 vrouw, p. 9). Jullie beslissing om bij R. (...) in te trekken, is in dit opzicht erg opmerkelijk, daar jullie geen zekerheid hadden naar welke job de bende verwees en zoals hierboven reeds werd vermeld het huis van R. (...) gelegen was aan dezelfde patio als het zaakje waar uw echtgenote op dat moment werkte (CGVS 2 vrouw, p. 13-14). Bovendien konden de bendeleden op de hoogte zijn van de nieuwe job van uw echtgenote, daar de bende wist met welke wagen u reed en u uw echtgenote steeds met uw wagen ging afzetten bij R. (...), toen zij daar van start ging in mei 2019 (CGVS 1 vrouw, p. 9; CGVS 2 vrouw, p. 8). Ook voor de verhuis naar R. (...) maakten jullie gebruik van uw eigen wagen, wat eveneens risicovol is, gezien de bende uw wagen kende (CGVS 2 man, p. 13). Daarnaast is het opmerkelijk dat uw verklaringen over de aanwezigheid van bendes aan het café van R. (...), wijzigen in de loop van het persoonlijke onderhoud. Gevraagd naar de aanwezigheid van bendes op de woonplaats van R. (...) verklaart u aanvankelijk dat het café deel uitmaakte van een gesloten en exclusief complex en dat de bendes enkele kilometers verderop zitten aan de winkelcentra (CGVS 1 man, p. 19). Ermee geconfronteerd dat uw schoonmoeder tijdens haar persoonlijk onderhoud aanhaalde dat de universiteit vlakbij het café lag en dat er studenten langs kwamen (CGVS schoonmoeder, p. 13), past u uw verklaring lichtjes aan en stelt u dat het huis van R. (...) in de gesloten residentie ligt en dat deze tuin grensde aan die van het café. Doordat de universiteit met eigen beveiliging werkt, zou dit er volgens uw verklaring toe bijdragen dat er geen bendes actief waren in de omgeving van het café (CGVS 1 man, p. 19). Uw schoonmoeder verklaart daarentegen dat er wel degelijk bendes actief waren die in R. (...) 's wijk winkeliers en handelaars afpersten (CGVS 19/23671, p. 15). Dat er geen klaarheid geschept kan worden over het al dan niet aanwezig zijn van bendes in de zone waar jullie tijdelijk een onderkomen vonden, is erg vreemd. Uit jullie verklaringen blijkt verder ook niet dat jullie in de zeven weken dat jullie bij R. (...) verbleven nog problemen kenden (CGVS 19/23671, p. 15; CGVS 1 man, p. 20).

Van een verzoeker om internationale bescherming kan voorts worden verwacht dat hij of zij alle plaatselijke beschermingsmaatregelen heeft uitgeput. Dit is in casu niet het geval. Zo stapte u naar de politie met de verwachting dat zij jullie dag en nacht bescherming zouden bieden (CGVS 2 man, p. 10). Dit is evenwel weinig realistisch. Daarop deed de politie de procedure uit te doeken en legde uit dat zij de klacht zouden overmaken aan het parket om de zaak verder op te volgen. Als er nadien een arrestatie zou plaatsvinden, zou u deze persoon moeten identificeren, waarna er een rechtszaak opgestart kon worden (CGVS 1 man, p. 15). Jullie namen hierop echter onmiddellijk de beslissing dat jullie het land moesten verlaten omdat jullie enerzijds geen bescherming kregen, maar ook omdat u de

daders niet wou identificeren op het parket (CGVS 2 man, p. 10). Hieruit kan afgeleid worden dat de plaatselijke autoriteiten uw klacht wel verder wilden laten onderzoeken, maar dat u hen hiervan weerhield. Bovendien is uw bewering dat de politie van San Salvador uw klacht niet wilde optekenen, maar u doorverwees naar de politie van Apopa, weinig aannemelijk (CGVS 1 man, p. 15; CGVS 1 vrouw, p. 9). Uit de beschikbare informatie blijkt immers dat een Salvadoraanse burger een aangifte kan doen van strafbare feiten bij eender welke afdeling van de politie (zie administratief dossier). Dat u beweert dat de politie van San Salvador uw klacht niet noteerde, maar u doorverwees naar de delegatie van Apopa is dan ook een blote bewering die door geen enkel concreet element wordt ondersteund.

Verder dient nog aangestipt te worden dat jullie na het laatste incident nog zeven weken in El Salvador zijn gebleven en lang gewacht hebben met het boeken van jullie vliegtuigtickets. Jullie besloten immers om het land te verlaten op 9 augustus 2019 (CGVS 2 man, p. 3). Toch wachtten jullie nog tot 10 september 2019 om jullie vliegtuigtickets aan te kopen (CGVS 1 man, p. 9). Ermee geconfronteerd dat dit erg lang is, stellen jullie dat jullie het geld niet hadden voor de vliegtuigtickets, daar jullie eerst uw wagen moesten verkopen (CGVS 2 man, p. 10-11). Dit neemt echter niet weg dat jullie op dat moment veiligheidshalve al naar een buurland konden vluchten om daar de verkoop van uw voertuig af te wachten.

Wat betreft jullie verklaringen omtrent W.S., de ex-collega van uw echtgenote, dient opgemerkt te worden dat deze problemen gemeenrechtelijk van aard zijn en bovendien bedrijfsgebonden zijn (CGVS 2 vrouw, p. 4-7). Jullie verklaringen dat de problemen van uw echtgenote met W.S. en jullie problemen met de bende MS-13 een oorzakelijk verband hebben, is louter gebaseerd op hypothesen en veronderstellingen. Zo is jullie verklaring dat W.S. achter het dreigtelefoontje van 22 april 2019 zou zitten, enkel gebaseerd op jullie veronderstellingen, dewelke jullie op geen enkele manier weten te concretiseren. Jullie halen bovendien zelf aan dat dit veronderstellingen zijn van jullie kant en dat jullie het niet heel zeker weten (CGVS 2 vrouw, p. 3, 7 en 9; CGVS 2 man, p. 4, 5 en 9). Ook wat betreft het incident van 8 augustus 2019 weten jullie geen klaarheid te scheppen over waarom W.S. hier achter zou zitten. De problemen tussen uw echtgenote en W.S. hadden namelijk enkel betrekking op werkgerelateerde zaken, gaande van ongewenste seksuele opmerkingen naar vrouwelijke collega's tot bedreigingen naar motards tot het bekritisieren van andermans werk en zijn opvliegende karakter (CGVS 2 vrouw, p. 4-7; document 15). Uw echtgenote diende daarop op 25 april 2019 haar ontslag in en verklaarde na haar ontslag niets meer van W.S. gehoord te hebben (CGVS 2 vrouw, p. 8). Gevraagd waarom W.S. jullie ook na het ontslag van uw echtgenote nog zou bedreigen, weten jullie hier geen verklaring voor te geven. Uw echtgenote stelt dat hij een psychopaat is en dat hij kwaadaardig is (CGVS 2 vrouw, p. 8). Wanneer hierbij door de Protection Officer opgemerkt wordt dat uw echtgenote reeds haar ontslag indiende en dus toch geen bedreiging meer vormde voor W., kan zij dit enkel beamen (CGVS 2 vrouw, p. 8). Wat betreft jullie bewering dat dat W.S. een bendelid is of relaties heeft met bendeleden, weten jullie dit wederom niet te concretiseren, maar blijft het bij veronderstellingen. Zo stelt uw echtgenote dat ze er geen zekerheid over heeft, maar dat W. wel een voetbalploeg had in Soyapango en dat deze ploeg bestond uit bendeleden die zijn vrienden zijn of waren, waar hij iets aan kon vragen (CGVS 1 vrouw, p. 8). Volledigheidshalve kan hieraan toegevoegd worden dat uw echtgenote samen met enkele collega's een officiële klacht indiende bij haar leidinggevendenden bij de CNR tegen W.S. en dat deze klacht door het bedrijf serieus genomen werd en opvolging kreeg (CGVS 2 vrouw, p. 4-7; document 15). Gevraagd of er ook andere collega's van uw echtgenote die problemen hadden met W.S., lastiggevallen werden door handlangers van hem, verklaart uw echtgenote dat zij dat niet weet (CGVS 2 vrouw, p. 7). Dit is erg opmerkelijk daar uit haar verklaringen blijkt dat er binnen het bedrijf heel open gesproken werd over W.S. (CGVS 2 vrouw, p. 4-7). Ook enkele van haar verklaringen over W.S. zijn incoherent. Zo verklaarde ze aanvankelijk dat W.S. nog problemen kende met een collega van haar, en dat hij door het feit dat er een nieuwe regering kwam, overgeplaatst werd naar een andere zone (CGVS 1 vrouw, p. 8). Wanneer later gevraagd wordt wat er met de klacht tegen W. gebeurde, verklaart ze echter dat de klacht niet verder gezet werd en dat W.S. rechtstreekse banden had met de regering en aanvaard werd door het nieuwe bestuur van de CNR (CGVS 2 vrouw, p. 7). Voorts is jullie verklaring dat W.S. op 4 oktober 2020 een collega van uw echtgenote contacteerde om naar haar te informeren, weinig aannemelijk. Uw echtgenote gaf aan dat zij na haar ontslag in april 2019 niets meer hoorde van W.S. wat het weinig waarschijnlijk maakt dat hij na anderhalf jaar plots weer van zich laat horen (CGVS 2 vrouw, p. 8 en 14).

Gelet op het geheel van de bovenstaande vaststellingen heeft u niet aannemelijk gemaakt El Salvador te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of omdat u een reëel risico zou lopen te worden geconfronteerd met de doodstraf of executie, foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Bijgevolg moet u zowel de

vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a/ en b) van de Vreemdelingenwet worden geweigerd.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing en beoordeling niet wijzigen. De paspoorten, identiteitskaarten, geboorteaktes en rijbewijzen bevatten louter gegevens omtrent jullie identiteit en nationaliteit die niet in twijfel getrokken wordt. Uw verklaring die opgetekend werd bij de politie van Apopa, bevat louter uw versie van de feiten waardoor het aan objectieve bewijswaarde ontbreekt. Uw ontslagbrief toont aan dat u van 2011 tot 9 augustus 2019 in dienst was bij BKY, hetgeen hier niet ter discussie staat. Over de vermelding die hierin wordt gemaakt betreffende uw problemen met de MS-13, dient nog opgemerkt te worden dat uw ontslagbrief een gesolliciteerd karakter heeft, daar deze werd opgemaakt op 2 december 2020, meer dan een jaar na uw vertrek uit El Salvador. De opzegbrief van uw echtgenote, de documenten met betrekking tot haar job en de klacht ten aanzien van W.S. bevestigen het beroep van uw echtgenote, hetgeen niet betwist wordt, maar vormt geen objectief bewijs dat W.S. achter de bedreiging door de MS-13 zat. De verkoop documenten van uw wagen tonen louter aan dat u uw wagen verkocht voor uw vertrek naar België. Wat betreft de twee WhatsApp conversaties tussen uw echtgenote en haar voormalige collega, dient opgemerkt te worden dat de authenticiteit van deze berichten niet achterhaald kan worden waardoor het aan objectieve bewijswaarde ontbreekt. Wat betreft de nieuwsartikels over het bendeprobleem in El Salvador moet worden opgemerkt dat u op individuele wijze een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade dient aan te tonen. Een loutere verwijzing naar de algemene situatie in El Salvador is onvoldoende.

Ook de opmerkingen die uw advocaat ons bezorgde op 30 november 2020 met betrekking tot de gehoorverslagen van 23 oktober 2020, werpen geen ander licht op jullie verklaringen en kunnen deze beslissing niet wijzigen.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays des ressortissants van 17 december 2020, (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20201217.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador._situation_securitaire_20201012.pdf) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador._situation_securitaire_20201012.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegeïntegreerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïntegreerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Volledigheidshalve moet er worden opgemerkt dat ook ten aanzien van uw echtgenote, [S.R.T.] [...] en uw schoonmoeder [J.D.T.A.] [...], een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus wordt genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De tweede bestreden beslissing genomen ten aanzien van tweede verzoekster luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten. U behaalde uw diploma communicatiewetenschappen en journalistiek aan de Universidad Centro Americana Jose Simeone Canjas. U startte uw carrière als instructrice van een universiteitsprofessor, waarna u directeur van publicaties werd bij het ministerie van Cultuur. In 2005 startte u bij het Centro Nacional de Registro (CNR), waar u aan het hoofd stond van de dienst Communicatie.

In 2007 huwde u met J.J.B.P. (...). Samen hebben jullie één dochter, G.S.B.R. (...). Sinds 2012 woonden jullie in Residentie Quintas de Gratamira in San Juan Opico. Uw moeder, J.D.T.A. (...), trok na de geboorte van Gabriela bij jullie in om voor haar te zorgen.

Sinds 2016 kende u problemen met uw collega, W.S. Aanvankelijk beschuldigde hij u ervan dat u uw positie binnen het bedrijf verkregen had dankzij vriendjespolitiek. Hij beweerde foto's en audio te hebben om zijn claim te bevestigen. De directeur bevestigde echter zijn vertrouwen in u. Ook schoonmaakpersoneel, bewakers en werknemers van de personeelsdienst kenden problemen met W.S., gaande van ongepast seksueel gedrag tot dreigementen omwille van autostaanplaatsen. Hij bedreigde u ook persoonlijk omdat hij u onder andere de schuld gaf dat hij niet langer foto's mocht nemen op de evenementen van het CNR, iets wat beslist werd door uw chef. In oktober 2018 werd er een formele nota opgesteld door u en enkele collega's voor de CEO en de personeelsdienst waarin het gedrag van W. aangeklaagd werd. Hun aanbeveling was dat W. ontslagen zou worden. Omdat hij lid was van de vakbond kon hij echter niet onmiddellijk ontslagen worden, maar moest dit via de vakbond verlopen. In april 2019 zou er een overleg plaatsvinden tussen de directeur, W.S. en de vakbond.

Op 22 april 2019 werd uw echtgenoot opgebeld op zijn werk door iemand die om een economische samenwerking vroeg. Deze persoon wist waar u werkte en zou opnieuw contact opnemen met uw echtgenoot om de overdracht te regelen. U verdacht uw collega, W.S., ervan om achter dit telefoontje te zitten. Door al deze feiten was u het beu op uw werk en zag u geen oplossing, waardoor u besliste om ontslag te nemen. Op 22 april 2019 diende u uw ontslag in, u werkte voor het laatst op 13 mei 2019. Na deze incidenten verkocht u uw wagen en reisde u enkel nog samen met uw echtgenoot. U startte op uw nieuwe job bij het eetcafé van uw vriend R.V. in Escalon Norte, San Salvador.

Op 8 augustus 2019 spraken drie mannen uw echtgenoot aan toen hij op klantenbezoek ging in Apopa. Ze vroegen hem 5000 dollar, wisten waar uw dochter naar school ging en dat uw moeder thuis was. Hij kreeg twee dagen de tijd om deze som te betalen. Uw man sprak met de voorzitter van het bewakingscomité van jullie residentie en regelde dat de bewakers zouden zeggen dat jullie er niet langer woonden, mocht er iemand naar jullie komen informeren. U en uw echtgenoot bespraken de problemen en besloten dat er twee opties waren, klacht indienen bij de politie of het land verlaten. Op 9 augustus 2019 ging uw echtgenoot naar de politie in San Salvador om klacht neer te leggen. Zij verwezen hem echter door naar het commissariaat van Apopa. De politie kon jullie veiligheid niet waarborgen en vertelde dat het dossier naar het openbaar ministerie zou gaan. Als er iemand aangehouden werd, zouden jullie hem moeten identificeren en zou er een rechtszaak komen. Omdat jullie schrik hadden van de bendes, besloten jullie geen klacht in te dienen, maar het land te verlaten. De politie noteerde wel de verklaring van uw echtgenoot. U belde die avond uw broer S. (...) die reeds erkend vluchteling is in België om wat meer info te krijgen over de asielprocedure.

Op 12 augustus 2019 verhuisden jullie naar het huis van R.V., waar jullie ondergedoken leefden. De wagen van uw echtgenoot werd verkocht en jullie wachtten tot de vliegtuigprijzen wat lager waren. Op 10 september 2019 kocht R. (...) de vliegtuigtickets met jullie verzamelde geld.

Op 25 september 2019 reisden u, uw echtgenoot, uw dochter en uw moeder vanuit El Salvador, via Spanje naar België waar jullie op 26 september 2019 landden. Op 3 oktober 2019 dienden jullie een verzoek om internationale bescherming in.

De ex-baas van uw echtgenoot vertelde dat er nog rare telefoontjes geweest waren op het werk van uw echtgenoot. Ook W.S. informeerde bij een ex-collega naar u en wilde uw telefoonnummer verkrijgen.

U vreest bij terugkeer dat jullie gedood zullen worden door de bende MS-13.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: Uw paspoort, uw identiteitskaart, uw rijbewijs, uw geboorteakte, het paspoort van uw echtgenoot, de identiteitskaart van uw echtgenoot, het rijbewijs van uw echtgenoot, de geboorteakte van uw echtgenoot, een attest van gezinssamenstelling, het paspoort van uw dochter, een kopie van uw echtgenoot zijn verklaring bij de politie van Apopa, uw echtgenoot zijn ontslagbrief van BKY, uw opzegbrief bij de CNR, een klacht ingediend door u en uw collega's bij de CNR tegen W.S., documenten die uw het beroep aantonen, de verkoop documenten van uw echtgenoot zijn wagen, twee prints van WhatsApp conversaties tussen u en een voormalige collega waarin zij vertelt dat W.S. naar u informeerde en twee krantenartikelen in verband met bendege geweld in El Salvador.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat alle redenen voor uw verzoek om internationale bescherming gelinkt zijn aan de problemen van uw echtgenoot J.J.B.P. (...) (CGVS 1 vrouw, p. 9-10). U verklaart zelf geen andere problemen gekend te hebben (CGVS 1 vrouw, p. 10; CGVS 2 vrouw, p. 15). Aangezien in het kader van het verzoek van uw echtgenoot de beslissing genomen is tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

*De beslissing van uw echtgenoot luidt als volgt:
[idem motieven eerste bestreden beslissing]*

Volledigheidshalve moet er worden opgemerkt dat ook ten aanzien van moeder, J.D.T.A. (...), een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus wordt genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De derde bestreden beslissing genomen ten aanzien van derde verzoekster luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten. U bent geboren in Ahuachapan op 27 oktober 1943. U heeft drie kinderen: S. (...), S. (...) en S. (...). U en uw partner gingen reeds dertig jaar geleden uit elkaar. U was 35 jaar lang leerkracht biologie aan de Universidad de El Salvador en ging in 2000 op pensioen. Na uw pensioen werkte u nog mee aan enkele ecologische projecten.

Sinds de geboorte van uw kleindochter G.S (...), woonde u in bij uw dochter S.. Jullie woonden aanvankelijk in Residentie Los Cedros in het departement La Libertad. Hier trokken jullie weg nadat er in het steegje dat grensde aan jullie tuin iemand vermoord werd met een machete door een bende en deze machete in jullie tuin gedumpt werd. Jullie verhuisden naar Residentie La Esmeralda, maar trokken ook

daar weg nadat omliggende woningen dieven over de vloer kregen. In 2012 verhuisden jullie naar Residentie Quintas de Gratamira in San Juan Opico.

In april 2019 kreeg uw schoonzoon J.J.B.P. (...) een telefoontje waarin de bende vroeg om een samenwerking. Een tweede keer werd hij persoonlijk aangesproken en vroegen ze hem 5000 dollar. Jullie hadden veel angst, want jullie wisten dat als jullie niet betaalden, dat ze jullie zouden vermoorden. Hierop verhuisden jullie naar een vriend van uw dochter, waar zij intussen mee samenwerkte, R.V.. Het is op dat moment dat uw dochter en schoonzoon u op de hoogte brachten van de problemen met de bendeleden. Ze vertelden u dit dan pas omdat ze schrik hadden voor uw gezondheid omwille van uw diabetes en lage bloeddruk. U had wel reeds gemerkt dat uw dochter haar wagen niet mee had en dat er wat spanningen waren in huis, maar u moeide zich daar niet mee want u vond dat dat privé-aangelegenheden waren. Toen jullie bij R. (...) woonden, gingen jullie niet naar buiten. Uw schoonzoon verkocht zijn wagen en u vroeg aan uw zoon geld om de vliegtuigtickets te kunnen betalen.

Op 25 september 2019 reisden u, uw dochter, uw kleindochter en uw schoonzoon vanuit El Salvador, via Spanje naar België waar jullie op 26 september 2019 landden. Op 3 oktober 2019 dienden jullie een verzoek om internationale bescherming in.

U vreest bij terugkeer dat jullie gedood zullen worden door de bendes.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: uw paspoort en uw identiteitskaart.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat alle redenen voor uw verzoek om internationale bescherming gelinkt zijn aan de problemen van uw schoonzoon J.J.B.P. (...) en uw dochter S. (...) (CGVS 19/23671, p. 3-17). Aangezien in het kader van het verzoek van uw schoonzoon en uw dochter de beslissing genomen is tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De beslissing van uw schoonzoon luidt als volgt:

[idem motieven eerste bestreden beslissing]

Volledigheidshalve moet er worden opgemerkt dat ook ten aanzien van uw dochter, S.R.T. (...), een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus wordt genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

In eerste middel voeren verzoekers de schending aan van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 1A van het Verdrag van Genève, van de

artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurs-handelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoekers houden voor dat zij een gegronde vrees voor vervolging hebben daar zij vrezen te worden gedood door de bende MS-13, waarbij ze worden vervolgd op basis van hun politieke overtuiging en het behoren tot een sociale groep, waarbij de Salvadoraanse staat hen niet kan beschermen.

Verzoekers zetten uiteen waarom ze voldoen aan de verschillende elementen van de vluchtelingen-definitie en trachten vervolgens de verschillende weigeringsmotieven van de bestreden beslissingen te weerleggen.

In een tweede middel voeren verzoekers de schending aan van artikel 48/3 en artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet alsook van materiële motiveringsplicht. Zij betogen dat zij bij een terugkeer naar El Salvador een groot risico op vervolging lopen gezien hun verblijf in België en het feit dat zij een minderjarige dochter hebben. Zij verwijzen naar de arresten van de Raad gewezen in algemene vergadering van 5 november 2020 en naar de nood aan een geïndividualiseerde beoordeling.

Verzoekers zetten uiteen:

“Uit de verklaringen van verzoekers staat vast dat zij reeds het slachtoffer waren van bedreigingen. Gelet op deze eerdere bedreigingen kunnen verzoekers zich niet eenvoudigweg in een andere wijk vestigen. Immers wordt informatie over personen die bij een bende in een negatief daglicht staan bewaard en verdeeld over leden van die bende in andere wijken. Dit heeft tot gevolg dat wie verhuist of zich als nieuwkomer in een wijk vestigt, mogelijk het voorwerp uitmaakt van een onderzoek door de heersende bende, die de situatie van deze persoon checkt bij de bendeleden van de kolonie van oorsprong van de betrokkene.

Daarenboven vormen verzoekers een gezin met een minderjarige dochter. Hierdoor lopen zij een bijkomend risico:

(...)

In de update van de COI Focus van januari 2020 werden de problemen die (jonge) vrouwen hebben bij een terugkeer naar El Salvador uitgebreid. In de recentere update (stuk 19) wordt hier echter niet dieper op ingegaan. Er wordt echter ook niet vermeld dat deze problemen niet meer zouden plaatsvinden, waardoor er vanuit gegaan moet worden dat jonge meisjes na een terugkeer nog steeds bijzonder geïsoleerd worden: (...).”

Zij besluiten dat uit het voorgaande volgt dat zij, in geval van terugkeer naar El Salvador, gelet op hun verblijf in het buitenland én gezien zij de ouders zijn van een minderjarige dochter, bijzonder kwetsbaar zouden zijn.

In een derde middel voeren verzoekers de schending aan van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet alsook van de materiële motiveringsplicht. Verzoekers zetten uiteen:

“Verzoekers zijn op de hoogte van de arresten van uw Raad van 5 november 2020, waarin er geoordeeld werd dat het bende-gerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is, maar dat dit geweld wel doelgericht en geïndividualiseerd is en niet willekeurig. Hierdoor oordeelde uw Raad dat art. 48/4, §2, c) Vw. niet van toepassing is.

Echter is de situatie de laatste maanden verergerd, waardoor er op heden wel sprake is van willekeurig geweld in het geval van een internationaal gewapend conflict. De veiligheidssituatie in El Salvador is immers geëvolueerd van wijdverspreide criminaliteit naar een gewapend conflict tussen de bendes onderling en tussen de bendes en de overheid.

Er wordt geschat dat er in het land 60.000 bendeleden aanwezig zijn (stuk 13, COI Focus, Salvador, 12 oktober 2020, te consulteren op: https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_Salvador_situation_sécurité_20201012.pdf). Echter zouden maar liefst 500.000 Salvadoranen betrekken zijn met deze bendes: (...)

De bendes hebben duidelijk een zeer grote impact in het land. De veiligheidssituatie in het land moet dan ook als een gewapend conflict aanzien worden, gelet op de constante confrontaties tussen de bendes en de veiligheidsdiensten: (...)

Gelet op het bestaan van hoge aantallen slachtoffers, het inzetten van het leger tegen de bendes, de gebruikte strategieën en tactieken van zowel de bendes als de overheid, het niveau van organisatie van de bendes, hun effectieve territoriale controle, de impact van de veiligheidssituatie op het leven van de burgers en op het publiek leven in het algemeen, moet er besloten worden dat er in El Salvador een conflict plaatsvindt in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Het geweld in El Salvador is wijdverspreid, waardoor iedereen er het slachtoffer kan van worden. Verzoekers leggen een document voor waarin er een heleboel krantenartikels worden aangehaald (stuk 16). Hieruit blijkt onder andere dat de bendes de regering hebben geïnfilteerd, dat verschillende personen met hoge functies (bv. rechters, politici...) door de bendes worden omgekocht, dat bendeleden

vrijgelaten worden zonder proces, dat hele gezinnen vermoord worden door de bendes, dat het aantal moorden opnieuw toeneemt, dat het land geen personen internationale bescherming kan verlenen én dat het leger steeds versterkt wordt in een poging de bendes te verslaan.

Op 1 februari 2021 werden twee politieke activisten vermoord: (...)

In januari 2021 schorste Artsen Zonder Grenzen hun activiteiten in El Salvador, nadat één van hun ambulances werd aangevallen. (...)

Dit toont duidelijk aan dat niemand veilig is in El Salvador.

De voorgelegde documenten tonen eveneens aan dat de situatie de laatste maanden verslechterd is.

Dit middel is bijgevolg gegrond. Aan verzoekers dient minstens het subsidiair beschermingsstatuut overeenkomstig artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet worden toegekend.”

Verzoekers voegen volgende stukken toe ter staving van hun verzoekschrift:

7. UNHCR, Beyond proof - Credibility Assessment in EU Asylum Systems, p. 39, mei 2013;
8. Instituto Espanol de Estudios Estratégicos, The political influence of the maras in El Salvador, 14 oktober 2020;
9. Human Rights Watch, El Salvador: Events of 2020:
10. Comunicado de prensa de la Sala de lo Constitucional, 24 augustus 2015;
11. Immigration and Refugee Board of Canada, Responses to Information Requests, 14 juli 2014;
12. COI Focus, Retour au pays des ressortissants, 9 januari 2020;
13. COI Focus, Salvador, 12 oktober 2020;
14. Foreign Policy, A Nation Held Hostage, 30 november 2019;
15. GIWPS, Gang Violence as Armed Conflict: A New Perspective on El Salvador, November 2018;
16. Overzicht met recente informatie over de bendes in El Salvador;
17. BBC News, El Salvador violence: Deadly attack on party activist, 1 februari 2021;
18. Aljazeera, MSF suspends work in San Salvador area after ambulance attacked, 31 januari 2021;
19. COI Focus, Retour au pays des ressortissants, 17 december 2020.

3. Aanvullende nota

Op 14 juni 2021 maken verzoekers overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over waarbij zij volgende nieuwe stukken voegen:

20. attest psycholoog Tanghe van 4 juni 2021;
21. La Prensa Grafica, Cae “compleja estructura” de pandilleros, registrador del CNR, polida y abogados que se apropiaban inmuebles, 13 december 2019 ;
22. El Mundo, Pandilleros se apropiaron de 23 inmuebles a través del CNR, 18 mei 2021;
23. The Washington Post, El Salvador’s president launched a ‘self-coup.’ Watch for creeping corruption and authoritarianism, 20 mei 2021;
24. FESPAD, Comunicado: Desaparición de Personas en El Salvador, 7 april 2021:
25. REUTERS, El Salvador ends anti-corruption accord with OAS, dismaying U.S., 5 juni 2021;
26. Telesur, Over 1.000 People Had a Violent Death in El Salvador Last Year, 20 april 2021;
27. Overzicht met recente informatie over de situatie in El Salvador, april 2021;
28. Overzicht met recente informatie over de situatie in El Salvador, mei 2021.

4. Voorafgaand

4.1. De Raad dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze is gemotiveerd en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij moet daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument ingaan.

Een uitvoerige opsomming van wetsebepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert an sich niet dat de bestreden beslissing is behept met een onregelmatigheid of dat de verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

4.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurs-handelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissingen ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekers deze motieven kennen en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpen. Bijgevolg is het doel

van de formele motiveringsplicht in casu bereikt en voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing moeten steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

4.3. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Beoordeling

Verzoekers vrezen dat zij bij terugkeer zullen worden gedood door MS-13 nadat van eerste verzoeker een economische samenwerking werd gevraagd en een som van 5000 dollar werd geëist. Verzoekers veronderstellen dat de problemen met de bende MS-13 verband houden met de problemen van tweede verzoekster op haar werk in het Centro Nacional de Registro (CNR) met haar collega W.S., doch zijn daarvan niet zeker.

Wat betreft de beweerde afpersingsproblemen met MS-13, stelt de Raad vast dat hij zich niet kan scharen achter het merendeel van de motieven in de bestreden beslissingen die de commissaris-generaal doen besluiten dat verzoekers niet aannemelijk maken El Salvador te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade.

Vooreerst merkt de Raad op dat de commissaris-generaal de werkwijze van MS-13 in deze *“erg onwaarschijnlijk”* en *“vreemd”* acht. Zo stelt hij zich vragen bij het gegeven dat eerste verzoeker op 22 april 2019 een telefonische vraag tot economische samenwerking krijgt van MS-13, waarbij wordt aangegeven dat hij later nog zal worden gecontacteerd om de zaken te coördineren, maar dat de bende vervolgens maandenlang niets van zich laat horen. Verder merkt de commissaris-generaal op dat eerste verzoeker niet kan verklaren hoe de bendeleden op de hoogte konden zijn van zijn werkbezoek in Apopa op 8 augustus 2019 en dat als eerste verzoeker daar één keer per maand naar toeging, het vreemd is dat hij pas in augustus 2019 wordt aangesproken terwijl hij reeds op 22 april werd gebeld.

Het is de Raad niet duidelijk waarop de commissaris-generaal zich baseert om de werkwijze van MS-13 in deze als onwaarschijnlijk en vreemd te beoordelen. De bevindingen van de commissaris-generaal lijken eerder ingegeven door intuïtieve veronderstellingen en vermoedens. In ieder geval blijkt noch uit de bestreden beslissingen noch uit het administratief dossier dat de commissaris-generaal zich heeft gesteund op objectieve en betrouwbare landeninformatie die zijn bevindingen over het gedrag van de bende MS-13 in deze beweerde afpersingsproblematiek enigszins reflecteert of bevestigt. Er is in het administratief dossier geen objectieve landeninformatie over afpersing in El Salvador aanwezig waaraan de Raad de plausibiliteit van verzoekers' verklaringen kan toetsen.

Waar de commissaris-generaal stelt dat niet blijkt dat het ontslag van tweede verzoekster het rechtstreekse gevolg was van de telefonische vraag tot samenwerking van 22 april 2019 omdat zij daarvoor al met het idee rondliep om in de zaak van hun vriend te stappen, gaat de commissaris-generaal eraan voorbij dat tweede verzoekster uitdrukkelijk heeft gesteld dat zij eraan dacht om dit in bijberoep te doen naast haar vaste werk op CNR en neemt hij deze verklaringen niet in overweging (NPO tweede verzoekster 2, p. 8).

De commissaris-generaal hecht verder geen geloof aan het incident van 8 augustus 2019 toen eerste verzoeker in Apopa zou zijn bedreigd door de bende MS-13 en hij haalt daarvoor twee incoherenties aan. Een eerste incoherentie heeft betrekking op de manier waarop eerste verzoeker kon zien dat de bendeleden gewapend waren. Een tweede incoherentie heeft betrekking op het uitstel van twee dagen voor het betalen van de renta. Bij nalezing van de verklaringen van eerste verzoeker tijdens zijn persoonlijke onderhouds bij het CGVS en zijn verklaring bij de politie van Apopa, is de Raad niet overtuigd dat deze verklaringen dermate incoherent zouden zijn om enkel op basis daarvan tot de ongeloofwaardigheid van het beweerde incident van 8 augustus 2019 te besluiten.

Waar de commissaris-generaal stelt dat het gegeven dat verzoekers nog vier dagen in hun huis bleven wonen ondanks de dreigementen van MS-13 allerminst getuigt van een ernstige vrees, blijkt niet dat hij oog heeft gehad voor verzoekers' verklaringen dat ze in een beveiligde buurt woonden en de bewaking vroegen om te zeggen dat ze daar niet meer woonden. Ook wat betreft verzoekers' halte bij het migratiecentrum en hun onderduiken bij R. moet de Raad vast te stellen dat niet blijkt dat er rekening werd gehouden met geheel van verzoekers' verklaringen die mogelijk een verklaring kunnen vormen voor een aantal bemerkingen die de commissaris-generaal maakt.

De commissaris-generaal verwijt verzoekers niet alle plaatselijke beschermingsmaatregelen te hebben uitgeput daar verzoeker, door geen klacht in te dienen, de plaatselijke overheden ervan weerhield de klacht verder te onderzoeken. Hierbij merkt de Raad op dat in deze de relevante vraag niet is of eerste verzoeker al dan niet klacht heeft ingediend, maar wel of hij aannemelijk maakt dat hij vruchteloos heeft getracht bescherming te krijgen of dat hij in de onmogelijkheid was bescherming te vragen of dat van hem om bepaalde redenen niet kon worden verwacht dat hij die bescherming zou vragen. Hierbij moet rekening worden gehouden met alle relevante elementen, inclusief verzoekers' verklaringen over hun vrees dat bij het overmaken van de klacht aan het parket hun identiteit zou worden blootgegeven waarbij zij ook aangaven dat er contacten zijn tussen de politie en de bendes, hetgeen overigens op het eerste gezicht steun vindt in objectieve landeninformatie.

De commissaris-generaal stelt verder dat verzoekers er niet in slagen aannemelijk te maken dat W.S., de ex-collega van tweede verzoekster, achter de afpersingsproblemen met MS-13 zit. De commissaris-generaal meent dat de problemen met W.S. eerder bedrijfsgebonden zijn en dat het beweerde oorzakelijk verband tussen de problemen met W.S. en de bende MS-13, louter is gebaseerd op hypothesen en veronderstellingen. Evenwel blijkt niet dat de commissaris-generaal uit dit gegeven de conclusie trekt dat de beweerde afpersingsproblemen met MS-13 om deze reden niet geloofwaardig zijn.

In de bestreden beslissingen kan immers worden gelezen dat de commissaris-generaal de beweerde afpersingsproblemen met MS-13 eerst op zichzelf, los van de beweerde link met W.S., lijkt te onderzoeken.

Wat er ook van zij, verzoekers voegen bij hun aanvullende nota informatie toe waaruit blijkt dat de vroegere werkgever van tweede verzoekster, CNR, werd geïnfiltrerd door bendes. De verwerende partij merkt ter terechtzitting op dat de naam van W.S. niet wordt genoemd, maar dit neemt niet weg dat deze informatie op het eerste gezicht op indirecte wijze lijkt te bevestigen dat het niet onaannemelijk is dat collega's van tweede verzoekster op CNR banden zouden kunnen hebben met bendes.

Gelet op wat voorafgaat acht de Raad verder onderzoek van bovenstaande elementen nodig om op correcte wijze de geloofwaardigheid en aannemelijkheid van het vluchtrelaas te kunnen beoordelen.

Mede in aanmerking genomen dat hij niet de nodige onderzoeksbevoegdheid heeft, ontbreekt het de Raad in deze stand van zaken aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg moeten de bestreden beslissingen worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De drie beslissingen genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 9 maart 2021 worden vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie september tweeduizend eenentwintig door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES